

[Ragnhild Andersen.]

vedtaget en Lov om Erstatning til Besættelsestidens Ofre. Denne Lov har naturligvis en særlig Mission og kan vel ikke være Udgangspunktet for en Lov som denne, fordi den omhandler Personer, der under ganske særlige Vilkaar er kommet til Skade, men den giver en betydelig mere retfærdig Ordning, idet man her sætter Maksimum for Aarslønnen helt op til 8 000 Kr. og beregner Invaliditetsrenten herefter. Derfor synes jeg, det havde været rigtigt, om man i Stedet for at fastsætte Forhøjelsen til 55 pCt. og Aarslønnen til 4 650 Kr. havde sat disse Beløb højere, nemlig i Henhold til den Fortjeneste, der opnaas i Dag blandt Arbejderne inden for Haandværk og Industri.

Kristian Nygaard: Efter den højtærede Socialministers Udtalelser og efter at Lovforslaget er blevet enstemmigt vedtaget i Landstinget, kan Det radikale Venstre med Glæde give sin Tilslutning til den à jour-Føring, der her er Tale om. Vi anbefaler Lovforslaget.

Paul Holt: Vi har jo nu forskellige Typer af skadelidte, der har Krav paa Erstatning. Vi har Besættelsestidens Ofre, hvis Maksimumserstatning kan komme op paa 8 000 Kr., vi har krigs-søfarende, hvis Erstatning kan naa op paa 6 000 Kr., og som en tredje Type kommer saa de i dette Lovforslag omhandlede skadelidte militære værnepligtige, hvis Maksimumssum kan komme op paa 4 650 Kr. Endelig er der den fjerde Type, de almindelige skadelidte efter Ulykkesforsikringsloven, som kan komme op paa 3 260 Kr.

Som det er sagt af et af de ærede Medlemmer, der tidligere har talt, er Besættelsestidens Ofre en særlig Kategori, og derfor kan man vel ikke bruge denne Type som Grundlag for Erstatninger af denne Art. Det er dog ogsaa rigtigt, at de, der har lidt Skade under Militærtjenesten, bør have en særlig god Erstatning. Da imidlertid den almindelige Erstatning ifølge Ulykkesforsikringsloven ligger nede paa 3 260 Kr., har dette Forhold maaske været medvirkende til, at den tredje Gruppe, der omhandles i nærværende Lovforslag, heller ikke er kommet saa højt op, som den kunde i Betragtning af den almindelige gennemsnitlige Fortjeneste, men i øvrigt kan jeg paa min Gruppens Vegne give Tilslutning til det forelagte Lovforslag.

Stareke: Paa min Gruppens Vegne skal jeg ganske kort meddele, at vi finder det rimeligt, at dette Lovforslag bliver vedtaget. Vi vil gerne give det vor Tilslutning.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det foreliggende Lovforslag har i Virkeligheden Karakteren af en Efterbetaling, og selv om det ikke er noget stort Tal, der er Tale om, betyder det for de enkelte en Retfærdighedshandling.

Jeg takker for Tilslutningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af Danmarks Optagelse som Medlemsstat af De Forenede Nationers Hjælpe- og Genopbygningsforvaltning.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3199).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af Danmarks Optagelse som Medlem af De Forenede Nationers Hjælpe- og Genopbygningsforvaltning eller UNRRA, saaledes som Organisationen i Almindelighed benævnes ved en Forkortelse af dens engelske Navn.

Som det vil ses af det omdelte Forslag, har UNRRA til Opgave at yde de af Krigen ramte Lande Hjælp under forskellige Former: ved Bistand til Fremskaffelse af strengt nødvendige Forsyninger af Levnedsmidler, Klæder, Fodtøj o. lign., ved Assistance ved Tilvejebringelse af de Leverancer, som udkræves for Genopbygning af de krigsramte Landes Erhvervsliv, navnlig deres Levnedsmiddelproduktion, og ved Ydelse af humanitær Forsorg for syge, gamle og Børn. Endelig paahviler der UNRRA den meget vigtige Opgave at yde Bistand ved Hjemsendelse af de Millioner af Borgere i de allierede Lande, som af den ene eller den anden Grund er blevet tvunget til at forlade deres Hjemsted.